

ඇය මගේ බිරිඳයි - 8

එදා රූ අපේ මුලු ජීවිතේම වෙනස් වුනා කීවොත් මම නිවැරදියි. අංකලයන් එක්ක හිටියට පස්සෙ දුලීගේ හරිම වෙනස් බවක් මට පෙනුනා. අපි කාරකේ ගෙදර එන තුරුම දුලී හරිම නිහඬව කල්පනා සයුරක ගිලිලා හිටියා. ඒ වගේම ඡගතුන් කිසිම දෙයක් කථා කලේ නෑ. විටෙන් විට දුවගෙ ඇඬිල්ල ඇරෙන්න වෙන කිසිම ශබ්දයක් කාර් එක ඇතුලෙ තිබුණෙ නෑ. එදා රූ අපි ගෙදර එද්දි රූ දහයට විතර ඇති. කාර් එක නවත්තපු ගමන්ම දුවවත් වඩාගත්තු දුලී කාමරේට ගියා. වෙනදා වගේම ඡගතුන් මමත් අපේ සාලේ මැද්දෙ සැටියෙ වාඩිවුනා. "කොහොමද අද වැඩේ ආනල්ද ..." ඡගන් හොරැහින් මගෙ දිහා බලාගෙන, හිනාවක් දාගෙන ඇහුවා. "අංකලයා මාර පොරක් තේද.." මමත් හිනාවක් දාගෙනම උත්තර දුන්නා. "මට ඇත්තම කියන්න මවං... ඔයාගේ වයිෆ්ට එහෙම කෙනෙක් කරනවා දකිද්දි ඔයාට මොකක්ද දැනුනෙ..." ඡගන් ආයෙත් මගෙන් ඇහුවා. ඡගන්ට තිබුණෙ හරිම අමුතු මානසික මට්ටමක් කියලා මට තේරෙන්න ගත්තෙ ඒ මොහොතෙ තමයි. නමුත් මටත් ඒ ගැන කිසිම අකමැත්තක් තිබුණෙ නෑ. ඒ නිසා මමත් ඇත්තම කියලා දැමිමා. "අමුතුව ආනල් එකක් දැනුනා ඡගන්. ඒක.. මේ වචනෙන් කියන්න බෑ.." මම කීවා. ඒත් එක්කම දුලී නයිට් ගවුමකුත් දාගෙන දුවවත් වඩාගෙන අපි ලඟට ආවා. කිසිම දෙයක් නොකියපු දුලී අපි දෙන්නම දිහා බලලා හිනාවක් දාලා දුවව මගෙ අතට දුන්නා. ඡගන් එකපාරටම දුලීගේ අතින් අල්ලලා ඇදලා අරන් අපි දෙන්නා මැද්දෙන් වාඩි කරවා ගත්තා. "මොකද තෝන මහත්තයා ඔච්චර හදිසිය. පොඩ්ඩක්.. මෙනහින් වාඩිවෙලා තෝනට දැනිච්ච ආනල් එක කියමුකෝ..." ඡගන් දුලී දිහා බලන් හිනාවක් දාගෙන කීවා. දුලී බිම බලාගෙන පොඩ්ඩක් හිනාවුනා. "මොනව කියන්නද ඉතිං..." දුලී හෙමිට කීවා. "හෙ..හෙ මොනවත් තෙවේ දැනිච්ච දේ කියන්න.." ඡගන් ආයේ ඇහැව්වා. "හොඳයි තේද" දුලී හරියට නව යොවුන් තරුණියක් වගේ ලැජ්ජාවෙන් කීවා. "අම්මෝ, බලකො කෙල්ලගෙ පැණි හිනාව... ආසයිනෙ..." ඡගන් හයිසෙන්ම හිනාවෙන ගමන් කීවා. දුලී අපි දෙන්න අතරින් නැගිටලා යන්න උත්සාහා කරද්දි ඡගන් ආයෙත් දුලීගේ අතින් අල්ලලා වාඩි කරවගත්තා. "ඔයා ඇත්තටම ආසද මේ දේවල් වලට දැන්.." ඡගන් ඒ පාර හරිම සිරියස් විදිහට ඇහැව්වා. මොකුත් නොකියපු දුලී කැමත්තෙන් වගේ හෙමිට ඔලුව වැනුවා. "එහෙනම් මෙය්ට වඩා දේකට උනත් කැමතියිනෙ තේද.." ඡගන් ආයෙත් ඇහැව්වා. දුලී හෙමිට ඔලුව

උස්සලා ඡගන් දිහා බැලුවා. "මොන වගේ දෙයක්ද.." දුලී කුතුහලයෙන් ඇහුවා. "මෙය්ට වඩා ගොඩක්ම ආනල් දෙයක්... ගොඩක්ම... කැමතිද..." ඡගන් ආයෙන් සිරියස් ගතියට කීවා. දුලී හෙමිට හැරලා මගෙ දිහා බැලුවා. "ඔයා කැමතිද.." දුලී මගෙන් ඇහුවා. මම තත්පරයක්වත් ඒ ගැන හිතුවෙ නෑ. "ඔව් බබා මම කැමතියි..." මම ගත් කට්ටම කීවා. දුලී ආයෙන් ඡගන් පැත්තට හැරලා කැමැත්තෙන් වගේ හෙමිට ඔලුව වැනුවා. "හරි එහෙනම් දෙන්නම කැමැත්ත දන්නා.. මට විනාඩි දහයක් දෙන්න. මම ටක්ගාලා කෝල් එකක් දාලා එන්නම්.." කියපු ඡගන් අපේ ගේ ඉස්සරහට ගිහින් කාටදෝ මන්ද පැය කාලකට වඩා කපා කලා. මමත් දුලීත් එකිනෙකාට කිසිම දෙයක් නොකියා ඡගන් දිහා බලන් හිටියා. කෝල් එක ඉවර කරපු ඡගන් ඉක්මන් ගමනින් අපි දිහාවට ආවා. "ඔන්න එහෙනම් ඒකත් හරි... හෙට දෙන්නම පොඩි විනෝද චාරිකාවක් යන්න රෙඩ් වෙන්න එහෙනම්... හෙ..හෙ" ඡගන් අත්දෙක පිරිමදිමින් හිනාවක් දැමිමා. "මොකක්.. මට තේරෙන්නෙ නෑ.." මම කුතුහලයට පත්වෙලා ඇහුවා. "අයිසෝ මවං... හෙට අපි බදුලු බණ්ඩාරවෙල පැත්තෙ යනවා.." ඡගන් කීවා. දුලීත් මමත් එකපාරටම එකිනෙකාගේ මුණු දිහා බලාගත්තෙ පුදුමෙන් වගේ. "මොකක්ද අයිසා මට තේරෙන්නෙ නෑ..." දුලීත් පුදුමෙට පත්වෙලා ඇහුවා. "හරි හරි ඉදගනිල්ලකො මම තේරුම් කරන්න.." ඡගන් අපි දෙන්නව ඉන්දවලා පොර හිටගෙනම කපාව කියන්න පටන්ගත්තා. "මම ඔය දැන් කපා කල් මම අදුරන හොඳම යාලුවෙකුට. මිනිහා වැඩකරන්නෙ ආම් එකේ. මේ ටිකේ මිනිහා ලිව් ඇවිත් ඉන්නෙ. මම පොරට කපා කරලා කීවා.. මට නියම කපල් එකක් සෙට්වෙලා ඉන්නවා කියලා... ඒ කියලා මම කීවා අපි කාලෙකින් සෙට් වුනෙන් නැතේ, ඒ නිසා පොඩි චාරිකාවක් දාන්න යමුද කියලා... ඔන්න ඉතින් මිනිහා එයාගේ තව යාලුවෝ දෙන්නෙකුත් එක්ක වැන් කට්ටකුත් හයර් කරගෙන හෙට උදේම මෙහෙට එනවා කීවා...." ඡගන් කපාව කියාගෙන කියාගෙන ගිහින් නතර කරලා අපේ මුණු දිහා බැලුවා. මම දුලී දිහා බලද්දි කෙල්ල පුදුමෙන් වගේ ඡගන් දිහා බලන් හිටියා. "ටීර්ස් යන්න මේ වෙලාවේ.. අනේ මට නම් බෑ.." දුලී එකපාරටම කීවා. ඡගන් දුලී ගාව දනගහගත්තා. "ඇයි ආනල් එකක් ගන්න ඕනේ නැද්ද.." ඡගන් දුලීගේ අත්දෙක අල්ලගන්න ගමන් කීවා. දුලී මගෙ මුණ දිහාත් ඡගන්ගෙ මුණ දිහාත් මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවා. "ඒත්... මේ..මේ වෙලාවේ මෙහෙම දෙයක්.." දුලී අවිශ්වාසෙන් වගේ කීවා. "ඔයාට හොඳ දේ මොකක්ද කියලා ඔයා තාම දන්නෙ නෑමගෙ සුදු නංගියො. ටීර්ස් කරලා බලන තුරු කිසිම දෙයක් ගැන කියන්න බැතේ... ටීර්ස් කරමු. ඔයා ගොඩක් ආසවෙයි... මට ඒක ළුවර්..."

ඡගන් දුලීගේ ඇස් දෙක දිහා බලාගෙන අත් පිරිමදින ගමන්ම කීවා. දුලී ආයෙන් මගෙ මුණ දිහා බලලා හෙමිට ඔලුව පාත් කරන් කැමැත්තෙන් වගේ ඔලුව වැනුවා. "හරි එහෙනම් ඒකත්.. ආස නැද්ද අපිත් එක්ක මේ ගමන යන යාලුවෝ තුන්දෙනා ගැන පොඩ්ඩක් දැනගන්න. විශේෂයෙන්ම අපේ තෝන මහත්තයා.." ඡගන් ආයෙන් නැගිටලා කැරකෙන ගමන් ඇහැව්වා. මමත් දුලීත් හරිම අවධානයෙන් ඡගන්ගෙ මුණ බලන් හිටියා. ඡගන් හිනාවක් දාගෙනම කථාව පටන්ගන්නා. "පලවෙනියා මගෙ යාලුවා. මිනිහගෙ නම සමීර. ආම් එකේ ස්පෙශල් ෆෝර්ස්. වයස නිහක් විතර ඇති. මම හරියටම වයස නම් දන්නෙ නෑ. හරිම ලස්සන කොල්ලා, ආපුළාම බලන්නකො... අනිත් එකා රෝහණ. මිනිහත් ආම් එකේමයි. මිනිහත් අරුගේ වයසම වගේ ඇති. හැබැයි ඒකගෙ මාර කට. කියවනවා පිස්සෙක් වගේ. අනිත් පොර.. ඔන්න මිනිහා තමයි වරිතේ. මට මිනිහව හම්බවුනේ හරිම අමුතු විදිහකට. ඒ කථාව මම පස්සෙ කියන්නම්කො. මේ පොරගෙ නම සනත්. වයස පනස් තුන හතරක් ඇති. මිනිහගෙ ඡ්විතෙන් වැඩි කාලයක් මිනිහ හිටියෙ... වෙන කොහෙවත් නෙවේ... හිරේ.. දැනට මාස පහකට හයකට වගේ කලින් තමයි මිනිහා රිලීස් වුනේ..." ඡගන් කියවගෙන කියවගෙන ගියා. "හිරේ ගිය හේතුව.." මම කථාවට බාදා කරමින් ඇහැව්වා. "ඒකනම් ටිකක් ඉන්ටරස්ටින් හේතුවක් තමයි... දැනගන්නම ඕනද..." ඡගන් දුලීගේ මුණ දිහා බලන්ම ඇහැව්වා. දුලී තාමත් පුදුමෙන් වගේ ඡගන් දිහා බලන් ඉන්නවා. "මිනිහා ඇතුලට ගියේ රේජ් සින් එකකට. ඒ සින් එකට ඇතුලට ගිහින් මිනිහා අවුරුදු අටකින් එලියට ආවලු. ඊට පස්සෙ මු ආයෙන් අවුරුදු දහතුනක ස්කෝලෙ යන කෙල්ලෙක් රේජ් කරලා ආයෙන් අවුරුදු දහයක් ඉඳලා තමයි ඔය ඇවිත් ඉන්නෙ..." ඡගන් කියාගෙන ගියා. දුලීගේ හදවත හයිසෙන් ගැහෙන සද්දෙ මට ඇහෙන්න ගත්තා. කෙල්ල බයවෙලා වගේ ඡගන් දිහාත් මගෙ දිහාත් බලන් හිටියා. "මේ වගේ මිනිහෙක් එක්ක ටරිප් යන්න.. පිස්සුද ඡගන් ඔයාට.." මම ටිකක් තරහෙන් වගේ කීවා. දුලී ඒත් නිහඩයි. "ඔයා මොකද කියන්නෙ සුදු නංගියො.." ඡගන් දුලීගෙන් ඇහැව්වා. දුලී ටිකක් බයවෙලා හිටිය බව මට තේරුණා. "ඇයි ඔයා බයද මේකට.. කියන්න ඔයා බයගුල්ලියක්ද..." ඡගන් ආයෙන් ඇහැව්වා. දුලී මුණ පානට නවලා ආයෙන් මුණ ඉස්සුවා. "ඕන දෙයක්. ." දුලී තදින් උත්තර දුන්නා. "ආන්න හොඳ කෙල්ල.. බයවෙන්න එපා. මේක ඔයාට අමතක නොවන ටරිප් එකක් වෙයි.." ඡගන් ආයෙන් දුලී ලඟ දනගහගෙන දුලීගේ අත් පිරිමදින ගමන් කීවා. "අපි.. දුවට මොකද කරන්නෙ... දුවව නියලා යමු නේද.." මම කීවා.

"නෑ... පොඩ්ඩුව අරන් යමු. මොකද පොලිස් කේස් එකක්වත් වැටුනොත් දරුවෙක් ඉන්න නිසා අවුලක් වෙන්නෙ නෑ..."

එදා මුලු රූම ගෙවුනෙ හරිම නොසන්සුන් බවකින්. දුලීටත් ඒක ඒ වගේම බව මට තේරුණා. පහුවදා උදේම අපි කාලා බීලා ගමනට ඕන කරන ඇඳුම් පැළඳුම් ලෑස්ති කරගත්තා. "නංගි බබෝ... ඔයා ටිකක් සැහැල්ලු ඇඳුමක් ඇඳගන්න. ඔය ස්කර්ට් කැල්ලකුයි ටි ඡර්ට් කැල්ලකුයි දාගන්න, ඒ ඇති.." ඡගත්ගෙ අණට කීකරු වුනු දුලී සාමන්ය විදිහේ ටිකක් කොට සුදු ස්කර්ට් එකකුයි, රෝස පාට ටි ඡර්ට් එකකුයි දාගත්තා. දුවවත් අන්දවගත්තු දුලී බෑග් එකකුත් අරන් ඉස්සරහට ගියා. මමයි ඡගතුයිත් අපේ බෑග් දෙකත් අරන් ඉස්සරහට ගිහින් ඡගත්ගෙ යාලුවො එනකන් මග බලන් හිටියා. ඒත් එක්කම ඡගත්ට කෝල් එකක් ආවා. "ආ.. මවං, දඹලා හන්දියෙද ඉන්නෙ.. ඔහොම්ම වමට හරෝල මීටර් සියක් වගේ වරෙන්.." ඡගත් කීවා. විනාඩි පහක් ගියේ නෑ අලුපාට ඩොල්ෆින් වැන් එකක් අපේ ගේ ඉස්සරහා නතර කලා. වැන් එකේ ඉස්සරහින් මිනිස්සු දෙන්නෙකුයි, තව පිටිපස්ස දොරෙන් තවත් කෙනෙකුයි බැස්සා. ඡගත් එයාලව අපි ලඟට එක්කන් ආවා. ඒ කරලා ඒ එකිනෙකාට අපිට හඳුන්වලා දෙන්න පටන්ගත්තා. "රුක්ෂාත් මේ ඉන්නෙ සමීර. අඩි හයක් විතර උස හැඩි දැඩි ෆිට් ඇඟක් තිබුණු වයස තිහක විතර වුනු තරමක් තලෙලු කෙනෙක්ව ඡගත් හඳුන්වලා දුන්නා. "කොහොමද මවං..." පොර මගෙ අතට අත දෙන ගමන් කීවා. "එතකොට බං මේ රෝහණ." අඩි පහයි දහයක් විතර උස තරමක් හින්දැරි, තලෙලු ගතියට වඩා තරමක් කලු, වයස තිහක විතර අනිත් කෙනාව ඡගත් හඳුන්වලා දුන්නා. "හලෝ මවා.." පොර ටිකක් කටකාර විදිහට කීවා. "එතකොට මවං මේ තමයි සනත්" හරිම නපුරු වගේම මහා මරුමුස් පෙනුමක් තිබුණු අඩි පහයි අටක් දහයක් වගේ උස, තරමක් දැවන්න සිරුරක් තිබුණු වයස පනහත් පනස් පහත් අතර වගේ වුනු පොරව ඡගත් හඳුන්වලා දුන්නා. අතට අත නොදුන්නු පොර, ඔලුව විතරක් යාන්තම් වනලා මට ආවාර කලා. "එතකොට යාලුවනේ මේ ඉන්නෙ එයාගේ ආදරණීය බිරිද දුලීයි, එයාගේ පුංචි දූ පොඩ්ඩයි.." කට්ටියම දුලී දිහා බැල්මක් දාලා හලෝ කොහොමද කියලා එකටම වගේ කීවා. "හරි බං, දැන අදුන ගන්න ඒවා යන ගමන් කරන්න බැරියැ. දැන් පිටත් වෙමු.." රෝහණ කියන පොර හිනාවක් දාගෙන කීවා. වාහනේ ඩිරයිව් කලේ සමීර. සමීරත් එක්ක ඉස්සරහ සිටි එකේ සනත් ඉදගත්තා. දුලීයි මමයි දුවත් එක්ක පිටිපස්ස සිටි එකෙන්, රෝහණයි ඡගතුයි අපිට ඉස්සරහා සිටි එකෙන් ඉදගත්තා. ගමන පිටත් වෙලා විනාඩි පහක්

ගතවුනේ නෑ රෝහණ අපි දිහාවට හැරුණා. "මවං.. ඉතින් කියපන්නෙං.. උඹ මොකක්ද ඡොබ් කරන්නෙ.." පොර ඇහුවා. "මම නම් ජර්සිවට් කොම්පැනි එකක වැඩ. එක්සෙකට්ටි ඡොබ් එකක්.." මම කීවා. "අඩේ එහෙනම් කේස් නෑනේ... සල්ලි තමයි නේද.." රෝහණ හිනාවෙව් කීවා. මමත් පුංචි හිනාවකින් ඒකට පිලිතුරු දුන්නා. "නංගි ඡොබ් එකක් කරන්නෙ නෑ.." රෝහණ එකපාරටම දුලිගෙන් ඇහුවා. දුලි නිහඬව ඔලුව වනලා නෑ කියලා ඉඟි කලා. "අපෝ මොකද අනේ මේ.. අපිත් එක්ක කළාකරන්න අකමැතිද..." රෝහණ ඡෝක් එකට වගේ කීවා. දුලි ඒකටත් හීනියට හිනාවුනා මිසක් මොකුත් කීවේ නෑ. "මවං බොගේ වයස කීයද.." රෝහණ ඇහුවා. "දෙකට ලඟයි දැන්.." මම උත්තර දුන්නා. "ලස්සන වූටි කෙල්ලෙක්... අම්මගෙ ලස්සන පෙනුමද කොහෙද තියෙන්නෙ කෙල්ලට.." දුලි ඒකටත් ලාවට හිනාවෙලා අහක බලාගන්නා. "ඔහොම තමයි බං, එයා ටිකක් ආඩම්බරයි.." ඡගතුන් අපේ කළාවට සම්බන්ධ වෙන ගමන් කීවා. "අඩේ එහෙම තමයි බං.. ලස්සන උනාම පොඩ්ඩක් ආඩම්බර වෙන්නත් ඕනා.." රෝහණ හිනාවක් දාගෙන කීවා. "මොනවද බං, ඔය මහන්නයා ඉද්දි නෝනලට කියන දේවල්ද ආ..." ඉස්සරහා සිටි එකේ හිටිය සමීර කීවා. "අඩේ බං ඉතින් අපි වැරද්දක් කීවද.. ඇත්තනෙ කීවේ නේද බං.." රෝහණ මගෙ දිහා බලන් කීවා. මමත් ලාවට හිනාවක් දාලා ඔලුව වැනුවා. ඔහොම්ම හෙමිට කළාව දාගෙන අපි පැයක් එකහමාරක් විතර ගියා. මගදි වාහනේ නවත්නපු අපි දුලි උදේ හදාගෙන ආපු පරිප්පු එකත් එක්ක පාන් කෑවා. "ඡා.. පට්ට රසයි බං පරිප්පු එක නම්... කවුද නංගිද හැදුවේ.." රෝහණයා ඇහුවා. දුලි ඔව් කියලා ඔලුව වැනුවා. "මවං.. උඹ නම් පට්ටම ලක්කාරයෙක් බං මේ වගේ සර්ව සම්පූර්ණ වයිෆ්ලා කොහෙත්ද බං හොයාගන්න ඉන්නෙ... ෂික් අපිට නෑනේ මේම වයිෆ්ලා.." රෝහණයා මගෙ දිහා බලන් කීවා. "සර්ව සම්පූර්ණ මොනවද බං. සර්ව සම්පූර්ණ කියන්නෙ..." ඡගත් නෝන්ඩියට වගේ ඇහුවා. "අඩෝ ඉතින් ඒවා ඇහැට ඡේන දේවල්නෙ.." රෝහණයා දුලි දිහා බැල්ම දාගෙනම කීවා. "ඇයි උඹේ ඇහැට අමුතු ඒවා ඡේනවද.." සමීරත් කළාවට සෙට්වෙන ගමන් කීවා. "මේ.. මේ මවං, උඹලගෙ ඇස්වලට වඩා මගෙ ඇස් තියුණුයි හරිද බං.." රෝහණයා ආයෙත් කීවා. "බලාගෙන උඹ වැඩිය බලන්න එපා, උඹේ ඇඟේ පොටයයි.." සමීර හයිසෙන් හිනාවිගෙන කීවා. දුලි හැමදේම අහගෙන නොදැනුනු ගානට උන්නා. "මේ දැන් පිටත් වෙන්න කලින් දොට්ට පිලට යන්න ඕන උන් ඉන්නවද.." සමීර කැගහලා ඇහුවා. "අඩෝ මට යන්න ඕනා.. තව කවුරුත් ඉන්නවද තනියෙම යන්න බෑ බං... කෝ නංගි යන්න එහෙම ඕනද.." රෝහණයා හරිම වාචාල විදිහට ඇහුවා. "මොනවද බං,

ගැහැනු ලමයින්ගෙන් ඕවා අහන්නෙ. ලැජ්ජ නැද්ද උඹට.." සමීරයා තෝන්ඩියට වගේ කීවා. "ඇයි බං වැරද්දක් කීවද මං.. ගැහැනු ලමයින්ට ඒ අමාරු හැදෙන්නෙ නැද්ද.. පිස්සුනෙ උඹට.." රෝහණ තෝන්ඩියට හිනාවෙව් කීවා. දුලීට ඒ කථාවට නම් කටකොනකින් හිනාවකුත් ගියා. "ආං දැක්කනෙ නංගිටත් හිනාගියා. එයා දන්නවා මම හරි කියලා..." රෝහණයා හිනාවෙව් කීවා. "හරි දැන් කවුරුත් එන්නෙ නැතේ... හරි මම වැඩේ කරන් එන්නම්" කියපු රෝහණ ගහක් ලඟට ගිහින් වැඩේ කරලා ආවා. අපි ආයෙත් ගමන පිටත් වුනා. තවත් පැය බාගයක් විතර යනකන් කට්ටිය හෙමිට කඩියක් දාගෙන ගියා. "ඒ.. ඒ මවං අර බලපල්ලකො අර කැල්ල.." රෝහණ එකපාර පාරේ ගිය කෙල්ලෙක් පෙන්නලා කීවා. "අඩෝ ඔව් බං පට්ට සුදක්, පට්ට ඩිකිය තේද බං.." ඉස්සරහා හිටිය සමීර වාචල විදිහට කීවා. "ඒ.. ඒ මොනවද බං කියන්නෙ... ගැහැනු ලමයි ඉන්නවා මෙනෙ..". රෝහණයා දුලී දිහා බලන් සමීරට තෝන්ඩියට වගේ කීවා. "ඔන්න උඹත් පටන්ගන්නා... යකෝ ලස්සන තැන ලස්සනයි නොකියා මොනවා කියන්නද.." සමීරයන් හිනාව දාගෙනම කීවා. වාහනය පොඩ්ඩක් ස්ලෝ කරපු සමීර, අර පාරේ ගිය ගැහැනු ලමයට විසිල් ගැහුවා. "ආ... සුදු කොහෙද යන්නෙ... ලිෆ්ට් එකක් දෙන්නද..." සමීර පැණි හිනාව දාගෙන ඇහුවා. ඒ කෙල්ල ඔරවලා බලලා ආයෙත් අහක බලාගත්තා. "මුත්ගෙ හැටි ඔහොම තමයි නංගියො.. ගනන් ගන්න එපා.." මෙනෙක් වෙලා නිහඬව හිටි ජගත් දුලී දිහාවට හැරලා කීවා. "හපෝ ඒකිගෙ ගනන්... රත්තරංද දන්නැ පරක.." සමීර එකපාරටම අපි හැමෝටම ඇහෙන්න කීවා. දුලීට එක පාරටම ඒකට පොඩි හිනාවක් ගියා. කෙල්ල ඒක අපහසුවෙන් තදකරගත්තා. "අම්මේ... මෙයාගේ හිනාව බලපල්ලකො... නංගින් හොඳ හොඳ ඒවා දන්නවා වගේ..." රෝහණ අමුතු බැල්මකුත් හිනාවකුත් දාගෙන කීවා. දුලී හිනාව තදකරගෙන අහක බලාගත්තා. "එයා මැරි කරලනෙ.. උඹලා හිතනවට වඩා ඒවා ඒ නංගි දන්නවා..." ජගත් විහිලුවට වගේ කීවා. "ආ.. එහෙමයි තේද හා.. හා, ඒක නෙමෙයි මම නොදන්න දේවල් ටිකක් තියෙනවා ගැහැනු ලමයි ගැන... ඒවා ගැහැනු ලමයෙක්ගෙන්ම තමයි දැනගන්න ඕනේ. නංගිට බැරිවෙයිද දන්නෙ නැ මට ඒවා කියලා දෙන්න.." රෝහණ එකපාරටම කීවා. දුලී මගෙ දිහාත් ජගත් දිහාත් පුදුමෙන් වගේ බැලුවා. "ඔව්.. ඔව් අපේ නංගි හරි හොඳයි, කියලා දෙයි ඕන දෙයක් තේද.. නංගි.." ජගත් දුලීට හෙමිට ඇහැක් ගහන ගමන් කීවා. "හ්මි.. අහන්න.." දුලී හරිම හෙමිට කීවා.. "අම්මෝ යාන්නම් ඇති වචනයක් කථා කලා..." රෝහණ හයිසෙන් හිනාවිගෙන කීවා. "මේ ඇත්තටම නංගි... මේක සිරියස් ප්රශ්නයක්. ගැහැනු ලමයි නාන්නෙ දවස්

කියෙන් කියට වගේද.." රෝහණ තනියම හිනාවෙන ගමන් ඇහුවා. දුලීටත් ඒකට යාන්තම් වගේ හිනා ගියා. "මොකක්..." දුලී ඇහුවා. "මම ඇහුවේ ගැනු ලමයි නාත්තෙ දවස් කියෙන් කියටද කියලා.. හෙ.. හෙ" රෝහණයා ආයෙන් ඡෝක් එකට වගේ ඇහුවා. "අනේ ඉතිං මම අනිත් අය ගැනනම් දන්නෙ නෑ.. මම නම් හැමදාම නානවා.." දුලී ගනන් නොගෙන වගේ කීවා. "ඒකතෙ බං ජේන්නෙ නැද්ද... මේ නංගි ලස්සනට පිරිසිදුවට ඉන්න හැටි..." ඉස්සරහා හිටිය සමීර කීවා. "ඔව් ඉතින්, මුණනම් හෝදනවා ඇති... අනිත් ඒවා කොහොමද දන්නෙ නැතේ.." රෝහණ ආයෙන් කීවා. "අනිත් ඒවත් හෝදනවා ඔයාලා වගේ නෑ.." දුලී ටිකක් නොරුස්සන ගතියකින් කීවා. "අම්මේ අනිත් ඒවා කීවේ මොනවද නංගි..." සමීර ඉස්සරහා ඉඳලා ඇහැව්වා. "අනිත් ඒවා කීවේ අනිත් ඒවා..." දුලී ආයෙන් කීවා. "හරි, මම තව ජ්‍යෙෂ්ඨයෙක් අහන්නද නංගි.." රෝහණ ඇහැව්වා. "හ්ම්.. අහන්න.." දුලී හෙමිට කීවා. "ගැනු ලමයෙක්ට හිල් කියක් තියෙනවද.." රෝහණ වාචාල විදිහට ඇහැව්වා. දුලී ලැජ්ජාවෙන් වගේ ඇඹරිලා හිනාවක් දැමිමා. "මොනවද අනේ අහන්නෙ.." දුලී හෙමිට ලැජ්ජාවෙන් උත්තර දුන්නා.. "ආයේ ඔක තරක ප්‍රශ්නයක්ද.. මනුස්සයොනෙ අපි සේරම.." රෝහණ හිනාවීගෙන කීවා. "ඔයාලගෙ ගානම තමා.." දුලී හෙමින් කීවා. "නැතේ.. එයිට වඩා තියෙනවා නේද.." රෝහණ කීවා. "නැතේ මම දන්නෙ නැතේ..." දුලී ලැජ්ජාශීලී ස්වරයකින් කීවා. "හරි, මම කියන්නම්... ඔයාගේ කනේ හිල් දෙක, නහයෙ දෙක, කටේ එක, ඊට පස්සෙ ඔයාගේ ඉස්සරහා එකයි පස්සෙ එකයි, ඊට අමතරව ඔය පපුවෙ තියෙන දෙක... ඔයා බබාට කුක්කු එහෙම දෙන්නෙ... හෙ..හෙ.." රෝහණ හයිසෙන්ම හිනාවීගෙන කීවා. දුලී ලාවට හිනාවීගෙන මගෙ දිහා බලලා අහක බලාගන්නා. "ඇ.. මවං ඔයා මේ හිල් වලින් නංගිගෙ හිල් කියක් ජ්‍යෙෂ්ඨයාට ගන්නවද.." රෝහණ එකපාරටම මගෙන් අහපු දෙයින් මම පුදුමෙට පත්වුනා. "විකේ... මොනවද බං ඔය අහන්නෙ..." සමීර හයිසෙන් හිනාවෙන ගමන් කීවා. "අනේ බං.. මම ඉතිං ඔය කුතුහලේට වගේ ඇහුවේ.." රෝහණ මගෙ දිහාත් දුලී දිහාත් බලන ගමන් කීවා. දුලී තාමත් ලැජ්ජාවෙන් අහක බලන් හිටියා. "කියපන්නො බං.." රෝහණ ආයෙමත් මගෙන් ඇහුවා. "දෙකයි තමා ඉතින්.." මම ලාවට හිනාවෙලා කීවා. "අඩේ... මොනවද ඉතිං ඒ.." රෝහණයා ආයෙන් ඇහුවා. "දන්නවනෙ ඉතිං නේද..." මම අකමැත්තෙන් වගේ කීවා. "දන්නවා නම් අහනවද බං... කියපන්නො කොයි දෙකද..." මිනිහා ආයෙ ආයෙන් ඇහුවා. "ඉස්සරහයි පපුවයි තමා බන්.." මම හෙමිට කීවා. "යකෝ... උඹ හොඳම දෙක යුස් කරන්නෙ නැද්ද.. ඒ දෙකතෙ බං හොඳම.." රෝහණ එහෙම කියද්දි දුලීට

ආයෙමත් හිනාවක් ගියා. කෙල්ල ඒකත් ආයේ හොරෙන් තදකරගත්තා. "දැක්කනෙ බං... නංගිටත් තේරිලා... මෙයා මගෙ වයිඟ් වුනා නම් ඒවට වෙන දේවල් බලාගන්න තිබ්බා.." රෝහණ එහෙම කියද්දි දුලී හිනාවීගෙන බිම බලාගත්තා. "මවං, ඒ දේවල් තියෙන්නෙ ඒවට නෙවෙනෙ නේද..." අපේ ඡගත් ඇහැව්වා. "හෙ..හෙ මොකෝ නැත්තෙ... ගැනු ලමයින්ට ඔය හතරම තියෙන්නෙ ඒකට තමයි..." රෝහණ කුපාඩි හිනාවක් දාගෙනම කීවා. දුලී මේවා අහගෙන හරිම ලැජ්ජාවෙන් අහක බලාගෙන හිටියා. ඔහොම තවත් පැය බාගයක් විතර අපි කියව කියව ගියා. "මේ.. මවං මෙහෙම අමු යන්න බෑ... අරකවත් ඔතලා ගනිංකො.. ගහමු.." ඉස්සරහා හිටිය සුමීර කීවා. "එහෙනම් ඔය ඉස්සරහින් නතර කරපන්නො..." රෝහණ සාක්කුවේ තිබුණු මල්ලක් අරගෙන යමක් ඔතන්න ගත්තා. ඒ ගංජා පාරක් බව මට තේරුණා. "නංගි අවුලක් නෑතේ අපි පොඩි මල් පාරක් ගැනුවට..." රෝහණ සුරැට්ටුව ඔතලා ඉවර කරන ගමන් ඇහුවා. දුලී හිනාවෙලා "මම ඕවා දන්නෙ නෑ හදෝ.." කියවා ආයෙන් අහක බලාගත්තා. ටිකක් කැලඹෙද හරියක වාහනේ නතර කරපු සමීරත් සනතුත් රෝහණත් වාහනෙන් එලියට බැස්සා. "මවං උඹත් ගහනවද පාරක්.." රෝහණ මගෙහුත් ඇහුවා. දුලී මගෙ දිහා කන්න වගේ බලාගෙන. මම ටිකක් ගාලා එපා කියලා කීවා. ඡගතුත් මං වගේම ඒක එපා කීවා. පාරෙන් පොඩ්ඩක් අයිනට ගිය තුන්දෙනා ආයෙන් ආවේ විනාඩි දහයකට විතර පස්සෙ. තුන් දෙනාගෙම ඇස් හොඳටම රතු වෙලා. අමුතු මත්බවක ඉන්න බව මට තේරුණා. "මවං ඡගත්, උඹ වාහනේ ගනින්නො. මට ටිකක් තදට වැටුනා වගේ බං.." සමීර ඡගන්ට කීවා. ඒකට කැමති වුනු ඡගත් වාහනේ ඩීරයිට් කරන්න ගත්තා. සනත් ආයෙන් ඉස්සරහා සිටි එකේම ඉඳගත්තා. රෝහණත් සමීරත් අපිට ඉස්සරහා සිටි එකේ. "මේ මවං, අපි පොඩ්ඩක් පිටිපස්සට එන්නද, හුලං ටිකක් වදින්න ඕන බං.." රෝහණ ඇහැව්වා. "හා හරි අවුලක් නෑ.." මමත් දුලීත් නැගිටින්න හැටුවා. "නෑ. නෑ අවුලක් නෑ උඹලත් ඔහොම ඉඳහල්ලා.." කියපු සමීරයි ඡගතුයි පිටිපස්සට ආවා. "මවං.. කොල්ලා, උඹ බබාවත් අරන් මේ අයිනට වෙයන්නො.." සමීර කීවා. දුලී මගෙ මුණ දිහා අවධානෙන් බැලුවා. මම දුලී ලඟ හිටපු දුවව අරගෙන සිටි එකේ වම් අයිනට වුනා. "නංගියො... වූටිටක් මැදට වෙන්න" කියපු රෝහණ දකුණු අයිනෙන් ඉඳගත්තා. සමීර මටයි දුලීටයි මැදින් ඉඳගත්තා. දැන් දුලී සමීරටයි රෝහණටයි මැද්දේ. උන් දෙන්නා දුලීගේ දෙපැත්තෙ ඉඳගෙන ඉන්නවා. "මෙහෙම අවුලක් නෑතේ.." පැත්තක හිටිය රෝහණ ඇහුවා. දුලීත් හෙමිට හිනාවෙලා "කමක් නෑ" කීවා. මෙහෙම විනාඩි දහයක් විතර ගියා. සමීරගෙ දකුණු අත හෙමිට

හෙමිට දුලිගේ කලවා උඩ ගැවෙන හැටි මම දැක්කා. දුලින් ඒක නොතේරුණා වගේ ඉස්සරහා බලන් හිටියා. ඒත් එක්කම අනිත් පැත්තෙන් රෝහණන් දුලිගේ කලව උඩ හෙමිට අත ගාවන්න ගත්තා. වැඩිවෙලාවක් ගියෙ නෑ සමීරයි රෝහණයයි දෙන්නම දුලිගේ කලවා උඩ හොඳින්ම අත නියාගෙන ඒවා හොඳට අතගාන්න පටන්ගත්තා. දුලි ඒත් කිසි දෙයක් නොකියා ඉස්සරහා බලන් ඉන්නවා. මගෙ පැත්තට මුණ හරවපු සමීර හෙමිට මට ඇහැක් ගැහුවා. සමීර එකපාරටම දුලිගේ සාය යටින් අතදැමීමා. ඒ පාර දුලි සමීරගෙ මුණ දිහා බලලා ලාවට වගේ අමුතුවම සාරගී හිනාවක් දැමීමා. මම දුලිගෙන් ඒ හිනාව දැකපු පලවෙනිම වතාව ඒක තමයි. රෝහණන් ඒ විදිහටම දුලිගේ සාය යටින් අතදැමීමා. දැන් දෙන්නම සාය අස්සෙන් දුලිගේ කලවා හොඳට අතගානවා. දුලි එකපාරටම එයාගේ කකුල් දෙක පලල් කරලා දෙන්නටම තවත් ඉඩදුන්නා. දුලි මෙව්වර ඉක්මනට මේ දේවල් වලට කැමති වුන එකත් එක්තරා විදිහකට මට පුදුමයක් වුනා. අරුත් දෙන්නා දැන් හොඳට සාය අස්සෙ අතදාගෙන දුලිගේ කකුල් අතගානවා මිරිකනවා. දුලි එකපාරටම පොඩි කෙදිරියක් දාගෙන සිටි එකෙන් ලාවට උඩට ඉස්සිලා ආයෙන් පහලට ආවා. දෙන්නගෙන් එකෙක් දුලිගේ හිලට ඇඟිල්ල ගහපු බව මට තේරුණා. තත්පරයක් ගියෙ නෑ දුලි ආයෙන් කෙදිරි ගාගෙන උඩට ඉස්සිලා ගියා. සාය අස්සෙන් අත එලියට ගත්තු රෝහණයා එක ඇඟිල්ලක් නහයට ලංකරලා සුවද බලන්න ගත්තා. "අම්මාහ්... ගල ඇතුලෙ සුවද.." රෝහණයා හිනාවිගෙන කීවා. ඒත් එක්කම සමීරත් අත එලියට අරන් ඇඟිල්ලක් කවේ දාගෙන උර උර, "රසයි බං ජූස්.." කීවා. දුලි බිම බලාගෙන කකුල් දෙක ආයෙන් ලංකරගන්න හදද්දිම රෝහණ දුලිගේ කකුලෙන් ඇදලා ආයෙන් ඇත්කරගත්තා. "හා...හා දැන් ඉතින් ඇත් කරගෙනම තමයි ඉන්න වෙන්නෙ..." කියලා කුපාඩි හිනාව දාගෙනම කීවා. ආයෙන් දුලිගෙ සාය යටින් අත යවපු දෙන්නම කෙල්ලගෙ කලවා හෝ ගැවිල්ලෙ අතගාන්න ගත්තා. ඒත් එක්කම දුලිගෙ බෙල්ලට ලංවුනු සමීර කෙල්ලගෙ බෙල්ල හෙමිට කිස් කරන්න ගත්තා. සමීරව අනුගමනය කරමින් රෝහණන් ඒකම කලා. එකපාරටම දුලි ටිකක් හයිසෙන් ඇඹරෙන්න ගත්තා. ඒත් එක්කම කෙල්ලගෙ කටත් බාගෙට ඇරිලා ටිකක් හයිසෙන් කෙදිරි ගාන්න ගත්තා. එකෙක් දුලිගේ හුතු හිල තදින්ම වූන් කරන බව මට තේරුණා. ඒ අස්සෙ අරුත් දෙන්නා කෙල්ලගෙ බෙල්ල දෙපැත්තෙ ඉඳන් තදින්ම කිස් කරනවා. දුලි දැන් දෙපැත්තට ඇඹරී ඇඹරී තවත් හයිසෙන් කෙදිරි ගානවා. "ආහ්..ආහ්...ආහ්...ආහ්..." දුලිගේ කටින් නොනවත්වාම පිටවෙනවා. "ඒ මොකෝ බත් පිටිපස්සෙ වෙන්නෙ..."

ජගත් වාහනේ ඩිරයිව් කරන ගමන් ඇහුවා. " නංගිට සැප වැඩිවෙලා වගේ බං, ඒකයි.." සමීර තවත් තදින් දුලීගේ හුතු හිල චූන් කරන ගමන් කීවා. කෙල්ලට දැන් ඉන්නම බෑ වගේ. කෙල්ල සමීරයගෙ අත අයින් කරන්න භූල් ටිරයි එකක් දෙනවා. ඒත් සමීරයා අත තවත් තද කරගෙන දුලීගේ හිල චූන් කරනවා. දුලී අවසානෙට දඟලලා දඟලලා සිටි එකෙන් පල්ලෙහාටම ලෙස්සලා ගියා. අරුන් දෙන්නා ආයෙමත් දුලීව උස්සලා අරන් වාඩි කරවලා කකුල් දෙක දෙපැත්තට ඇදලා හොඳටම පලල් කරගන්නා. ඒ කරලා කකුල් දෙක උස්සලා සිටි එක උඩින් තිබ්බා. දැන් දුලී ලමයෙක් හම්බවෙන්න යන ගැනියෙක් වගේ කකුල් දෙක උඩ දාගෙන පලල් කරන් ඉන්නවා. සමීරයා දුලීගේ පැත්ටියේ එක කොනක් පැත්තකට කරලා ඒ අතරින් දුලීගේ හුතු හිලට ලාවට ඇඟිලි දෙකක් බැස්සුවා. කෙල්ලට කැහැහිලා කෙදිරි ගැවුණා. "යකෝ මේක හිරයිනෙ... මේ ලමයා මේකිගෙ නෙවේද බං.." දුලීගෙ හිලට ඇඟිල්ල ගහන ගමන් සමීරයා මගෙ දිහාට හැරලා ඇහැව්වා. "මු ගහන්නෙ නැතුව ඇති බං... ඒකයි හිල ආයේ තදවෙලා තියෙන්නෙ..." රෝහණයා නොත්ඩි හිනාවක් දාගෙන කීවා. සමීර හෙමිට ඇඟිලි දෙක දෙපැත්තට කරකව කරකව දුලීගෙ හුතු හිල අස්සටම බැස්සුවා. දුලීට තාමත් තදින් කෙදිරි ගැවෙනවා. ඒ අස්සෙ රෝහණයා හෙමිට හෙමිට දුලීගේ බෙල්ලයි පපුව හරියයි කිස් කරන්න ගත්තා. දැන් කෙල්ලට ආතල් සිබල් වගේ කියලා මට හිතූනා. දුලීගේ හුතු හිල ඇතුලට ඇඟිලි දෙක බස්සපු සමීරයා ටිකක් වෙගෙන් හිල කලත්තවන්න ගත්තා. දුලී දැන් සිටි එක මිරිකගෙන ඇඹරෙනවා. අරු හිලට ඇඟිලි දාගෙන එක එක ගාලා ගහනවා. ඒ අතරේ රෝහණයා දුලීගේ ටි ෂර්ට් එක උස්සලා කෙල්ලගෙ බඩ හරිය තදින්ම කිස්කරනවා. බුරියට දිවත් දානවා. මේ සිත් එක දැකපු මට දැන් ආතල් එක පාලනය කරගන්න බැරි තරම්. ටික වෙලාවකින් සමීරයා හිල ඇතුලෙන් ඇඟිලි දෙක එලියට ගත්තා. සමීරයගෙ ඇඟිලි දුලීගේ ඡුස් වලින් තෙත් වෙලා ගිහිල්ලා. ටි ෂර්ට් එක දිගේ හෙමිට උඩට ආපු රෝහණ බිරා එක හරහම දුලීගේ තත් දෙක මිරිකන්න පටන්ගත්තා. පිටිපස්සෙන් අතදාලා බිරා එකේ පටිය පත්තපු රෝහණ, දුලීගේ රෝස පාට බිරා එක ගලවලා වැන් එක ඉස්සරහට විසික් කලා. ආයෙත් ටි ෂර්ට් එක හරහා දුලීගේ තත් මිරිකපු රෝහණ ටි ෂර්ට් එක ටිකක් උඩට උස්සලා දුලීගේ තත් දෙක මාරුවෙන් මාරුවට උරන්න ගත්තා ඒක දැකපු අපේ දුව එපා එපා කියලා වගේ අත් දෙක වනන්න ගත්තා. "අද අම්මිගෙ කුක්කු ටික මාමී බීලා ඉවර කරනවා. දෙන්නෙ නෑ කෙල්ලට චූට්ටක්වත්..." රෝහණ දුලීගේ තත් උරන් ගමන් දුව දිහා බලන් විහිලුවට වගේ කීවා. රෝහණයා තදින් ගෙඩි දෙක මිරික මිරික

උරද්දි දුලිට ඉන්න බෑ. කෙල්ල හෙමිට කෙදිරි ගගා ඇඹරෙනවා. එහා පැත්තෙ හිටිය සමිරයා හෙමිට කලිසමේ ෂිප් එක ඇරලා ඡංගිය ලාවට පැත්තකට කරලා උගෙ පොල්ල එලියට ගන්නා. මගෙ අම්මෝ, ඒක අඟල් හයක් හෝ හතක් විතර දිග ඇති. දිග විතරක් නෙවේ ඒක මාර විදිහට මහනයි. මු පොල්ල එලියට අරන් දෙනුත් පාරක් තමන්ගෙ අතින්ම ඒක මිරිකලා, දුලිගේ අත හෙමිට අරන් ඒක උඩින් නියාගන්නා. දුලි තාමත් සමිරයගෙ පොල්ල දිහා බැලුවෙවත් නෑ. මොකද දුලි තාමත් කෙදිරි ගගා ඇස් පියාගෙන ආතල් එක විදිනවා. දුලි තමන්ගෙ වම් අතින්, ඒ කියන්නෙ එයාගේ වෙඩිං රිත්ග් එක දාලා නියෙන අතින් සමිරගෙ පොල්ල මිරික මිරික අතගාන්න ගන්නා. සමිරයා දුලිගේ අත අල්ලලා උගෙ අතගස්සවන්න කියලා දුලිට ඉඟි කලා. තාමත් සමිරයගෙ පොල්ල දිහාවත් නොබලපු දුලි දැන් අරුගේ පොල්ල මිරිකගෙන අතගහනවා. ටික වෙලාවකින් රෝහණයා දුලිගේ තන්දෙක අත ඇරියා විතරයි සමිරයා දුලිගේ බෙල්ලෙන් අල්ලලා දුලිගේ ඔලුව උගේ පොල්ල ගාවට නමාගන්නා. ඒකේ සයිස් එක දැකපු දුලිගේ ඇස් දෙක උඩගියා. දුලි හොරෙන් වගේ ඇස් දෙක උස්සලා සමිරගෙ මුණ දිහා බැලුවා. සමිරයන් හිනාවක් දාලා දුලිගේ ඔලුව තදින් උගෙ පොල්ලට ලංකරගන්නා. තමන්ගෙ මුණ ලඟට වැටිලා තිබුණු කෙස් රැලි දෙකක් දකුණු අතින් පස්සට කරගත්තු දුලි, හෙමිට දිව දාලා සමිරයගෙ ටොපා ලාවට ලෙඩ කැවා. දුලි ආයෙත් ඇස් දෙක උස්සලා සමිරයා දිහා බැලුවේ හරියට අනේ මේක ඇඹුල්තෙ කියන්නා වගේ.. ආයෙත් ඇස් දෙක පාත්කරගත්තු දුලි හෙමිට සමිරගෙ ටොපා සුප්පු කරන්න පටන්ගන්නා. "ආහ්... සැප... මාර සැපක් මේක නම්... අන්න එහෙම හෙමිට උරපන් කෙල්ලෙ.." සමිර හෙමිට උස් පහන් වෙන දුලිගේ ඔලුවට අත නියාගෙන කීවා. දුලි රෝස පාට නොල් පෙනි දෙක අතරින් අරුගේ ටොපා හොඳට උරනවා. අරු එකපාරටම දුලිගේ ඔලුව තද කරලා තවත් ටිකක් ඇතුලට පොල්ල බස්සව ගන්නා. දුලිට යාන්තමිට පොඩි කැස්සක් ගියා මිසක් ඒක ඒ තරම් ගානක් වුනේ නෑ. දුලි දැන් අරුගේ පොල්ලෙන් අඟල් තුනක් විතර කට ඇතුලට දාගෙන හොඳට උරනවා. එහා පැත්තෙන් හිටිය රෝහණ දැන් නැවිලා හිටිය දුලිගේ ටීෂර්ට් එක උස්සලා හෙමිට හෙමිට පිට කිස් කරන් යනවා. ටික වෙලාවකින් සමිරයා ආයේ සැරයක් දුලිගේ ඔලුව තදකලා. ඒ සැරේ නම් අඟල් පහක් හයක් විතරම පොල්ල දුලිගේ කට ඇතුලට බැස්සා. ඒ පාර නම් දුලිට කැස්සන් හැදිලා කෙල්ලගෙ කොන්ද හරියයි පස්ස හරියයි එකපාරටම ඉස්සිලා ගියා. දුලිට පිටිපස්සෙන් හිටිය රෝහණයා දුලිගේ පිට අතගාලා පිටටයි සාය හරහා පුකටයි එකපාරටම පාරවල් දෙකක් ගැහුවා. දුලිගේ ඔලුවෙන්

අල්ලන් හිටිය සමීරයා පොල්ල කට ඇතුලටම ඔබාගෙන දුලීට ඔලුව උස්සන්න බැරිවෙන්න තද කරගෙනම හිටියා. දුලීගේ කට දෙපැත්තෙන් දැන් කෙල පැන පැන අරුගේ පොල්ල දිගේ බේරීගෙන පහලට ගලාගෙන එනවා. "කර්..කර්ස් ..කර් ..කර්..කර්" දුලීගේ කට ඇතුලෙන් මේ ගබ්දය දැන් එක දිගට පිටවෙනවා. දරාගත ඉන්නම බැරි තැන දුලී සමීරගෙ කකුලට හයිසෙන් ගහගෙන ගහගෙන ගියා. තව තත්පර තුන හතරක් විතර ඔලුව තදකරන් හිටිය සමීර එක පාරටම දුලීගේ ඔලුව නිදහස් කලා. දුලී ඒ පාරටම උඩට හුස්මක් ඇදගෙන හනිදාන්න පටන්ගත්තා. ඔලුව උස්සපු ගමන්ම මගෙ දිහා බැල්මක් හෙලපු දුලීගේ ඇස් දෙක තනිකරම රතු වෙලා තිබුණා. දුලීගේ ඇස්වලින් කදුලු පනින්න ඔන්න මෙන්න වෙලා තිබුණු බව මට තේරුණා. එක අතකින් කට දෙපැත්තෙන් බේරෙන කෙල තලිය පිහිද ගත්තු දුලී ආයේන් සමීරගෙ මුණ දිහා බැලුවා. ආයේන් අත්දෙකෙන්ම අල්ලලා දුලීගෙ ඔලුව පාතට ඇදගත්තු සමීර පොල්ල දුලීගේ කට ඇතුලටම ඔබාගත්තා. ඒ අතර රෝහණත් තමන්ගෙ පොල්ල එලියට ගත්තා. ඒක ඒ තරම්ම දිග නැති වුනත් ඒකත් මාර විදිහට මහනයි. ඒ වගේම ඒක අම්බානෙකට කලුයි. මිනිහගෙ පොල්ල දැකලා මට හිනහන් යන්න ආව. මිනිහත් දුලීගේ දකුණු අත අරන් තමන්ගෙ අතේ ගස්සවගන්න පටන්ගත්තා. දුලී දැන් එකෙක්ගෙ කටට ගන්නවා, අනිකගෙ අතේ ගස්සවනවා. ඒක නම් මාරම ආනල් සිත් එක. "කෝ ඉනිං මටත් ඔය හිල පොඩ්ඩක් දියන්කො.." රෝහණ සමීරට කීවා. දුලීගේ ඔලුව නිදහස් කරපු සමීර කෙල්ලගෙ ඔලුව රෝහණ දිහාට තල්ලු කලා. එක අතකින් දුලීගෙ බෙල්ල අල්ල ගත්තු රෝහණ දුලීව තමන්ගෙ පොල්ල ලඟට තවාගෙන පොල්ල කෙලින්ම කට ඇතුලට බැස්සුවා. දුලී දැන් රෝහණගෙ පොල්ල මිරික මිරික හොඳට කටට ගන්නවා. රෝහණයන් ආනල් එකේ ඇස් දෙක පියාගෙන හෙමිට කෙදිරිලි පාරක් දානවා. රෝහණගෙ පොල්ල අඟල් පහක් විතර ඇති. ඒත් මම කීවා වගේ ඒක හරිම මහනයි. එකපාරටම ආනල් එක වැඩිවුනු රෝහණයා දුලීගේ ඔලුව පහලට තදකරගෙන කටට "එක එක එක" කියලා නොනවත්වාම ගහගෙන ගියා. දුලීට කැස්සන් එක්කම කෙල විසිවුනා. අරු ඒත් නොනවත්වාම කරගෙන කරගෙන ගියා. ඒ කරලා තත්පර තුන හතරකින් පොර දුලීගේ ඔලුව අතඇරියා. කෙල්ලගෙ කොණ්ඩේ සේරම අවුල් වෙලා මුණට වැටිලා. ඒවගේම මුණ පුරාමයි කටපුරාමයි කෙල. ඒ විතරක් නෙවේ, කෙල්ලගෙ ඇස්වලින් කදුලුත් පැනලා. "අමාරුද නංගියා" රෝහණ හිනාවක් දාගෙන ඇහුවා. දුලී කොණ්ඩේ හදන ගමන් ඔලුව වනලා නෑ කියලා ඉඟි කලා. දුලීගේ ඒ ප්රතිචාරයට මට පුදුමත් හිතුනා. "දැන් මෙහාට.." කියපු සමීර ආයේන්

දුලීව නවාගෙන කටට දුන්නා. දැන් දෙන්නා හෝ ගැවිල්ලේ මාරුවෙන් මාරුවට දුලීට කටට දෙනවා. දුලීන් දෙපැත්තට නැව් නැව් අරුන් දෙන්නගෙ කටට ගන්නවා. වැඩි වෙලාවක් ගියෙ නෑ සමීරයා දිග කෙදිරියක් ඇදගෙන දුලීගෙ කට ඇතුලෙම බඩු ටික යවලා දැමීමා. දුලී බඩු ටික ගිලින්නෙ නැතුව කටේ තියාගෙන උන්නා. ඒ අතරේ දුලී රෝහණයගෙ අතේ ගස්සව ගස්සව හිටියෙ. උගටත් ඒ කරලා විනාඩියක් යන්න කලින් දුලීගේ අතේම බඩු ටික ගියා. දැන් දුලීගේ අතෙයි කටෙයි බඩු පුරෝලා. "මවං ඡගන්.. වාහනේ පොඩ්ඩක් නවත්තපන්... නංගිට පොඩ්ඩක් එලියට බහින්න ඕනෙලු..." සමීර හනිදාන ගමන් කීවා. පාර අයිනෙ වාහනේ නවත්තලා දුලී අත කටයි මුණයි සේරම හෝදගන්නා. ඒ වෙලාවෙ සනත් දුලී දිහා හරිම සන්සුන් විදිහට බලන් හිටියා. ඒත් ඒ බැල්ම ඇතුලෙ මොකක්හරි දරුණු චේතනාවක් සැඟවිලා තියෙන බව මට ඉවෙන් වගේ දැනුනා. දුලී පිටිපස්ස හැරලා වැන් එකට නගිද්දිම රෝහණයා දුලීගේ පුකට හෙමිට පාරක් ගැහුවා. දුලීන් පැත්තට ඔලුව හරෝලා ලාවට කුපාඩි හිනාවක් දැමීමා. "කොහෙටද බං අපි යන්නෙ මේ.." ඡගන් ඩිරවර් සීට් එකේ ඉදගන්න ගමන් ඇහුවා. "ඔහොම යමන්කො... අපි දන්න පොට් දෙක තුනක්ම තියෙනවා. ඒවට ගිහින් ආනල් ටිකක් දාමු.... එයිට කලින් බං කෑම පාරකුන් දාලා ඉමු..." රෝහණයා එකදිගට කියමගෙන ගියා. ආයෙන් පිටිපස්සෙ සීට් එකට ආපු දුලී දුවව වඩාගෙන එයාව නලවන්න පටන්ගන්නා... ඔන්න ඔහොම තමයි අපේ ජීවිතේ අපි ගිය ආනල්ම ටීර්ස් එක පටන්ගන්නෙ.....

මතු සම්බන්ධයි.....

යාලුවනෙ, කථාව ආනල් නම් හොඳම හොඳ කමෙන්ට් ගොඩක් ඕනේ....
කමෙන්ට් ලැබෙන තරමට මම ඉක්මනින්ම කථාව ලියන්නම්.....

රචනය : C.D

Thank You for Reading!

කතාව කියව්වාට ස්තූතියි!

**This Wal Katha PDF was downloaded from
walkathapdf.com**

**පහල Link එකෙන් තවත් Wal Katha කියවන්න
<https://walkathapdf.com>**

**විශාල කතාවන් අපේ site එකේ පලකරගන්න කැමති නම් අපේ
email එකට දැන්ම එවන්න
walkathapdf@gmail.com**